

AMORETA

Edicija: NAJVEĆE LJUBAVI

Molim te, draga mama, ne obraćaj pažnju na to šta pišu novine o mojim ulogama. Ljutiš me, kakve to veze ima? Sve dok film ne bude završen neće se znati da sam uz Bogarta glavna glumica. Ja sam odlično. Huard je rekao Čarliju da su snimci senzacionalni i da je oduševljen. Bogi je čovek snova. Predivno nam je skupa. Luda sam za njim. Zadirkuje se, uvek me zasmehava, šali se sa mnom i znam da sam mu draga. Kao što vidiš, da sam na tvom mestu, zahvalila bih svojoj srećnoj zvezdi, kao što sam joj ja zahvalna, i ne bih brinula o nevažnim stvarima. Važno je samo da snimim film, da dobro glumim i da me publika zavoli.

Loren Bekol i Hemfri Bogart

Džimi Karson

I

Ne znam kako se to dogodilo, gotovo je bilo nepri-
metno. Snimali smo već tri nedelje; bio je kraj
dana; ostao mi je još jedan snimak; sedela sam u
garderobi za toaletnim stočićem i češljala se kad
se pojavio Bogi da mi poželi laku noć. Stao je kraj
mene – šalili smo se kao obično – kad se iznenada
sagnuo, stavio mi ruku na obraz i poljubio me.
Bio je strastven, ali nekako sramežljiv, nikakva
„vučja“ taktika. Izvadio je iz džepa kutiju šibica
i pitao me za broj telefona. Napisala sam ga na
poledini kutije. Ne znam zašto, osim ako to nije
bio deo naše igre. Bogi nije nikad bio previše ličan
u odnosima s drugima, nije išao sa ženama s koji-
ma je radio. Nije bio takav tip, a osim toga bio je
oženjen ženom notornom pijanicom i svađalicom
koja bi vrlo lako pogodila nekoga pepeljarom ili
bilo čime što bi joj došlo pod ruku.

Tada nisam ništa analizirala – bila sam presrećna – bili su to moji životni trenuci. Najviše mi je značio rad u studiju; vreme sanjarenja je prošlo! Od početka snimanja filma Bogi i ja smo se sve više upoznavali, šale su postajale drugačije, pa su se malo-pomalo menjali i prizori, naša veza na platnu se učvršćivala i sve nas više vezivala a da toga nismo ni bili svesni. Bar ja nisam. Moja pažnja se usmerila od Hauarda prema Bogiju. Da, još sam pomno pratila sve što je Hauard govorio, hteo, ali mislim da sam ipak više zavisila od Bogija. Sami prizori su mi to olakšali. Sigurna sam da je Hauard vrlo rano bio svestan šta se događa među nama i da je to iskoristio u filmu.

Onog dana kad sam Bogiju dala broj telefona otišla sam kući: nešto sam pojela, pregledala sutrašnji tekst i legla u krevet. Oko jedanaest sati zazvonio je telefon. Bio je to Bogi. Popio je malo, bio je daleko od kuće i hteo je da čuje kako sam. Zvao me je Slim, ja njega Stiv, kao u našem filmu, šalili smo se. Poželeo mi je laku noć i rekao da ćemo se videti na snimanju. To je bilo sve, ali se od tada naš odnos izmenio. Pozvao me je nekoliko puta na ručak u Lejksajd; sedeli smo u mojoj ili u njegovoj garderobi, ali su vrata ostajala otvorena, i tako se sve više upoznavali. Ako je igrao šah, a bio je odličan u tome, stajala bih pored njega. Fizička

prisutnost postajala je sve značajnija. Ali još smo zbijali šale.

Jednog dana došla je Heda Hoper i rekla: „Budi pažljiva. Mogla bi da dobiješ svetiljkom po glavi.“ U rubrici „Holivud reportera“ pojavila se rečenica: „Svoj B&B* možete imati svaki dan za ručkom u Lejksajdu.“

Bogi mi je sve češće telefonirao. Pat i Zelma O'Mur bili su mu prijatelji. Ona je pevala na Brodveju u komadu „Button Up Your Overcoat“, ali se povukla. Pat O'Mur bio je glumac irskog porekla. S njim se Bogi sprijateljio i igrao je u filmovima u kojima bi glumio Bogi. U Njuportu su imali brodić pored Bogijevog. Živeli su u jednom malom kampu i Bogi me jednom odveo kod njih na večeru, ali češće nije mogao. Ponekad bi mi noću telefonirao vrlo kasno, oko jedan ili dva, i došao kod mene. To je bila neobična uloga za Bogija. Nije bio prevarant. Rekao mi je sve o svojim brakovima: kako se ženio, kakve su ga prilike dovodile do brakova. Pre ovog braka bio je oženjen dvaput. Kad mu je bilo dvadeset godina, oženio se poznatom brodvejskom glumicom Helen Menken. Uvek su mu žene bile glumice, uvek su želele da nastave svoju glumačku karijeru i nju su stavljale na prvo mesto.

---

* B&B, napitak od konjaka i likera benediktina, ali s inicijalima (aluzija na Bogarta i Bekol).

Posle Helen oženio se glumicom Meri Filips. Pošto su bili u braku nekoliko godina, prihvatio je ponudu da dođe u Kaliforniju i hteo je da i ona pođe s njim. Nije verovao u razdvojen život ni u to da mora slediti put svoje žene.

Ona je insistirala da nastavi svoju karijeru na pozornici, a Bogi joj je rekao: „U redu, ali nemoj ostati predugo.“ Ostala je.

Onda se upoznao s Mej, upustio se u vezu s njom (piće i krevet, čini mi se). Zahtevao je od Meri da se vrati, a onda otišao u Čikago gde je nastupala s Rolandom Jangom. Kad je stigao, saznao je da ima ljubavnu vezu s Jangom, i to je bio kraj njihovog braka.

Osećao je da se mora oženiti s Mej, bio je tip mladoženje. Ona je prihvatila. Bio je to gest dobro vaspitanog čoveka, i tako se to završilo. Ali postajalo je sve gore. Bili su poznati kao „Bogartovi koji se tuku“. Gotovo svake večeri Mej bi ga nečim gađala, a vrlo često i pogodila. Jednom mu je bacila nož u leđa i ostao mu je ožiljak, što je bio najbolji dokaz svađa s tučnjavom.

Rekao je da mora da pije jer je to jedini način na koji može da živi sa ženom.

Bila je ljubomorna, optuživala ga je da ima ljubavne veze s glumicama s kojima igra, uvek ga je oštro kritikovala kao glumca; sarkastično je govorila

o njemu kao o „velikoj zvezdi“. Pevala je „More Than Than You Know“ u mjuziklu Vinsenta Juman-sa, bila je dobra glumica, ali ju je piće uništavalo.

Čim bi se pojavila treća osoba uz Bogija i uz nju, počeli su napadi. On se nije žalio, prihvatio je takvo stanje, bio je nesrećan, ali ništa nije mogao da učini.

O svojim sastancima s Bogijem van studija nikome nisam govorila. Ali ko god nas je video, bilo mu je jasno da se među nama nešto događa. Slušala bih pažljivo kad dolazi. Ujutru sam bila u prostoriji za šminkanje; u 8.30 bi stigao, nije se šminkao, samo bi kosu pocrnio onde gde mu je bila tanja i gledao bi kako mene češljaju.

Katkad bismo zajedno išli na snimanje Uvek bih ostavljala vrata garderobe otvorena da mi ne bi promakao.

Neprestano bih bila s njim, nikad mi nije bilo dosta. U filmu sam nosila crnu haljinu od satena s dubokim prednjim izrezom, koja je bila spojena crnim plastičnim kolutom. Došla sam na snimanje i kad je opazio, počeo je da se smeje. Naše šale su bile šašave: „Šta plafon kaže zidu?“ „Napadni me, pokrivena sam flasterom...“ „Uznemiruju li te oči?“ „Ne.“ „Ali mene da...“

Tada bih iskrivila lice poput gorile, jezik bih stavila ispod gornje usne i spustila vilicu. Sve smešno, ali divno. Osim toga, Bogi me je podučavao kako ću izvesti neki prizor.

Snimali smo scenu u kojoj ga zadirkujem, a on treba da me pošalje napolje jer želi da se okupa; zastane i poljubi me pre nego što su nas prekinuli.

Rekao je Hauardu da je sličnu scenu video kod Lunta i mislio je da bismo mogli da je promenimo.

II

Posle poljupca trebalo je brzo da dotaknem njegovo neobrijano lice i zalepim mu šamar...

To je ispalo vrlo ubedljivo i intimno, mnogo bolje od predviđene scene previjanja na podu. I Bogi je štošta dodavao, pa bih se snebivala. Rekao bi: „Samo da proverim slušaš li.“ Učio me je da uvek budem spremna.

Hauardu je postalo jasno da se nešto događa, a to mu se nije sviđalo. Kako smo se približili kraju snimanja, pozvao me je da jedne večeri dođem. Skamenila sam se. Samo njegova žena Slim i on bili su kod kuće. Ponudio mi je stolicu i počeo:

„Kad si počela da radiš, bila si divna, obraćala si pažnju na sve što sam ti govorio, bila si marljiva i mislio sam: ova devojka zaista vredi. Onda si počela da luduješ s Bogartom. Znaš li ti da to njemu ne znači ništa, takve stvari se stalno događaju na snimanjima; on s tobom ne misli ozbiljno. Kad završimo film i to će biti svršeno, i više ga nećeš

ni videti. Onemogućuješ svakoga ko bi hteo da ti pomogne. Neću se time opterećivati. Kažem ti, poslaću te u 'Monogram' (studio gde se proizvode najlošiji filmovi). Sve sam ti rekao.“

Briznula sam u plač, savladavala se koliko sam mogla, ali bilo mi je još gore. Slim se uplela:

„Hauarde, zaboga, šta radiš?! Ako je zaljubljen u momka? Kako to postupiš?“ Pokušala je da mi pomogne. Hauarda se to nije ticalo. „Ti samo glumi, radi kako treba. Možeš se smejati koliko te volja i dobro se zabavljati, ali zapamti: Kad se završi film, sve će se završiti.“

Rekla sam da nisam htela da ga razočaram, da sam se trudila da radim najbolje što mogu, da volim svoj posao. Bogi je divan prema meni i lepo nam je zajedno, ali obećavam da ću biti još bolja...

„Poštenja mi, Hauarde, veruj mi.“

Kad sam otišla od Hoksovih, bila sam veoma uzbuđena. Kako i ne bih posle takvog razgovora. Verovala sam da će me poslati u „Monogram“, da je s karijerom svršeno pre nego što je i počela. I zar Bogi nije mislio onako kako mi je govorio, zar je to bilo samo zbog filma, zar mu zaista ništa nisam značila?!

Proplakala sam čitavu noć. Ujutru sam izgledala grozno, stavljala sam hladne obloge na podnadule i crvene oči, nisam želela da me iko vidi takvu. Odlučila sam da se ponašam drukčije.

Hauard me je skoro ubedio.

Posle svega, ipak ima pravo. Bogi je oženjen, nema šta da izgubi u vezi sa mnom, sve je to lakomisleno.

Samo, Bogi nije bio takav, znala sam da nije loš. Bila sam sva smetena, užasno uzbuđena i uplašena. Bogi me je pozdravio kao i obično, samo sam pokušala da budem drugačija. Istog trena bilo mu je jasno: „Šta ne valja?“ „Ništa“, odgovorila sam. „Hajde, Hauard je razgovarao s tobom, zar ne?“ Klimnula sam glavom: „Reći ću ti posle.“

Kasno tog dana, kad je izgledalo najmanje nametljivo, otišla sam u Bogijevu garderobu i ispričala mu šta mi je rekao Hauard. Pomilovao me je po kosi i licu i kazao: „Slušaj, srce, on te neće poslati u 'Monogram', ne brini, previše mu značiš. Jednostavno ne podnosi što više obraćaš pažnju na mene nego na njega, to je istina, ljubomoran je. A što kažem, to i mislim. Samo moramo paziti, moramo biti oprezni jer ne želim da te iko povredi. Ako Mada (to je bio naziv za Mej) sazna, mogla bi biti povređena, ali stvarno, a to ne bih mogao dopustiti. Ne opterećuj se Hauardom, osujetila si njegove planove, to je sve.“

Naravno da je imao pravo. Hauard je izgubio nadzor nada mnom, a to mu se nije sviđalo. Dugovala sam mu beskrajno mnogo, volela sam ga i cenila. Bila sam svesna da moram biti mnogo pažljivija.

Nekoliko dana posle toga trebalo je snimati moju pevačku tačku „How Little We Know“. Biće to iscrpljujući dan za mene. Učestvovaće Hogi, mnogo spoljnih saradnika, a Bogija nema. Pesmu sam snimila ranije, tako da će sad ići na plejbek, što nije lako budući da sam početnica. Hauard je bio zadovoljan snimkom, iako je smatrao da bi se dve-tri note mogle ispraviti.

Bogi i ja smo planirali da večeramo zajedno.

Spremiću hamburger, prženi krompir i salatu. Nisam bila bogzna kakva kuvarica. Pozvao me u studio tog poslepodneva, pozvaće me i kući da proverí jesam li stigla.

Na kraju napornog dana Hauard mi je prišao, zagrlío me i rekao: „Zaista si dobro radila, Beti, ponosim se tobom.“ To je jedini pravi kompliment koji sam ikad čula od njega. Mora da mu je bilo teško. Radovala sam se što je zadovoljan, zahvalila mu se, ali nije znao s kim ima posla, ko je ta osoba koja napušta studio i odlazi kući.

Kako znate da ste zaljubljeni? Osnove za poređenje nema. Za svako dosadašnje emocionalno uzbuđenje, kao na primer s Kirkom, za koje sam mislila da je ljubav, sada sam uvidela da nije bila. Gotovo sam bila sasvim sigurna da je ljubav ovo što sad osećam prema Bogiju, da je to prava ljubav, i više od toga, da je i on zaljubljen u mene. Toliko smo toga zajednički delili, razumeli se.

Počeli smo zajedno da se vraćamo iz studija, on bi vozio prvi, a ja za njim u svom automobilu. Vozili bismo prema aveniji Higland, zaokrenuli s bulevara Holivud prema Frenklinu, pa nadesno u aveniju Selma, malu ulicu u kojoj gotovo i nije bilo prometa jer je to bio kraj s vilama. Parkirali bismo sa strane i on bi ušao u moj automobil, seo, držao me za ruku, gledali bismo se govoreći ono što nismo mogli u studiju. Sedeli bismo tako u automobilu na ulici, odgađajući trenutak rastanka, kad bi Bogi ipak uskočio u svoj automobil i krenuli bismo zajedno, zaokrećući na bulevaru Lorel Kanvon i vozeći kroz bulevar Sanset, nastavljajući do avenije Horn, gde je stanovao Bogi. Kad bi zaokrenuo, mahnuo bi mi rukom kroz prozor, ja bih mu uzvratila i nastavila vožnju prema Beverli Hilsu. Bilo je romantično, zabavno, uzbudljivo i sve više smo bili zaokupljeni jedno drugim.

Nisam znala nikoga ko je bio tako usamljen kao Bogi. Što mi je više pričao, shvatala sam da je njegov život bio vrlo zamršen i težak. Iako nije imao dece, osećao se odgovornim. Otac mu je umro na rukama ostavivši mu 10.000 dolara i zlatan prsten s dva rubina i dijamantom, koji je uvek nosio.

Njegova majka Mod bila je umetnica i crtala je Bogija u dečjim knjigama i slikovnicama. Tako je bio poznat kao „beba Mod Hemfri“. Očito je bila stroga, borac za ženska prava. Divio joj se,

ali s njim nije bila nežna, ni prisna. Umrla je od raka u sedamdesetoj drugoj godini. Imao je dve sestre, Kej i Pat. Kej je bila vesela devojka, znala je da živi, pila je, zabavljala se, izgarala i umrla u tridesetoj godini. Nasuprot njoj, Pat je bila vrlo mirna, ludo zaljubljena u muža i on u nju, imali su divnu kćer. Bila je strašno pogođena kad se još mlada razbolela i mučila do kraja života, rastala se, ostala sama, prepuštena Bogiju da se brine o njoj.

Bogi se brinuo o njoj, voleo ju je i bio veoma žalostan zbog njene bolesti jer je zaista bila dobra. Tako je, ne uključujući tri propala braka, nosio i taj teret.

III

Bogi je bio čovek potpuno suprotan likovima koje je glumio. Osećao je odvratnost prema prevari. Nikad nije imao tajnu vezu kakva je bila naša.

Vožnje kući, glupe šale, zadirkivanja na snimanju; tako se deca ponašaju u ljubavi – sve mu je to bilo nepoznato. A i meni. Odjednom su me obuzeli novi osećaji. Imala sam strahopoštovanje prema njemu i njegovom položaju filmske zvezde. Bila sam svesna da je meni devetnaest, a njemu četrdeset četiri, ali kad smo bili zajedno, to mi nije bilo važno. U mnogo čemu bila sam odraslija i zrelija

od devetnaestogodišnjakinja, a on tako vitalan i pun energije, pa nije izgledalo da ima toliko godina. Seksualno sam bila potpuno neiskusna, tako da je Bogi u meni počeo da budi nove osećaje. Bilo je dovoljno da me pogleda, pa da zadrhtim. Čim bi me uhvatio za ruku, osećala bih duboko u sebi neko kretanje; ruka mu je bila topla, zaštitnička, puna ljubavi. Kad bi me video ili telefonirao, prve reči bile su mu: „Zdravo, bejbi!“ Srce bi mi kucalo kao ludo. Znala sam da se sa mnom nešto zbiva. Samo jedna reč, pogled ili pokret izazvali bi reakciju u meni. Sve je bilo tako romantično. Nisam verovala da je Bogi tako sentimentaln, da može tako da voli. Ni o čemu nisam mislila – kad nisam bila s njim – osim o njemu ili sam govorila o njemu. Razmišljanje na jednom koloseku iz sve duše. Moja prijateljica Karolina Kromvel došla je kod mene i ostala desetak dana. Bila je ludo zaljubljena u Badija Morisa, muzičkog izdavača, oženjenog, oca troje dece. Tako je ona meni pričala o njemu, a ja njoj o Bogiju. Pripovedanje naglas učinilo je te ljubavi stvarnijim i ostvarenje želja izgledalo je moguće.

Htela sam Bogiju da dam sve što nije imao do tada. Svu ljubav koja se u meni nakupila, namenjenu mom neviđenom ocu, muškarcu. Mislila sam da joj napokon mogu dopustiti da se razlije na ovog čoveka i ispuni njegovo život smehom, toplinom, radošću, onim što dugo nije imao ili nije imao

nikada. Moja mašta je radila prekomerno. Šta će o svemu tome misliti majka? Ništa nije znala o Bogiju i meni. Ničim joj nisam dala na znanje jer bi sigurno odmah dojurila u Kaliforniju. Sad sam mogla da mislim samo o tom čoveku koji mi je svaki dan činio lepšim, svetlijim, jer je on postojao u njemu. Šta ću raditi kad ga ne budem viđala svakog dana, kad se završi snimanje filma?

Kako ću živeti? Ali snaći ću se nekako. I on je to želeo kao i ja, u to sam bila sigurna. Ipak, uvek je postojao zrnice sumnje u moju sreću. Mora me voleti, mora. Tako su prolazili dani, nedelje, a snimanje filma približavalo se kraju. Majka se vratila iz Njujorka. Bilo mi je drago da je vidim, ali sam znala da će biti problema kad otkrije moju vezu s Bogijem. Ništa joj nisam rekla, ispričala sam joj sve o filmu, snimanju, intervjuima, o tome kako je Hauard doveo Lukasa na snimanje da me iznenadi. Jedne noći, već smo bile zaspale, zazvonio je telefon. Bogi... Izašao je iz kuće posle svade s Mej i zamolio me da dođem na ugaio. Nikad ni sekundu nisam oklevala kad me je on pozivao. Za tren bih bila onde gde je rekao. Uskočila sam u pantalone, navukla prsluk, ali se mama probudila i upitala: „Šta se događa? Kuda ćeš?“ Odvratila sam: „Na sastanak s Bogijem, moram. Objasniću ti posle.“ „Jesi li ti pri sebi? Vraćaj se u krevet!“ „Kad ja nešto odlučim, onda je to tako. Ne vraćam

se u krevet. Molim te, mama, ne brini.“ Izjurila sam, ušla u automobil i odvezla se do ugla Rodeo Drajava i Bulevara Vilšajr. Tu je stajao Bogi sa Džimijem Glisonom koga je našao u baru. Pojurila sam ulicom otvorenih ruku spremnih na zagrljaj i našla se u Bogijevom sigurnom naručju. Neko vreme smo sedeli u automobilu – Glisona se nije ticalo šta se zbiva – bilo je jasno da je Bogi hteo da vidi svoju Bejbi. Niko se nije tada osećao kao ja. Sve je bilo tako dramatično. Uvek u sitne jutarnje sate, kad se Bogiju i meni činilo da je ceo svet naš, a taj smo svet bili mi.

Posle sat vremena vratila sam se kući. Majka mi je viknula: „Idi da spavaš, sutra radiš!“ Bila je besna. Idućeg dana posle posla morala sam sve da joj objasnim. Rekla je: „Ali on je oženjen i to tri puta. Kakav je to čovek, ima ženu, a sastaje se s devojkom dvadeset pet godina mlađom od sebe?“ „Znam, mama, ali ti to ne razumeš. On je nesrećan – brak mu je propao, a žena mu je pijanica. On me voli.“ „Svakako“, potvrdila je majka, „zašto ne bi? Mladu i lepu devojkicu. Zašto ne bi?“ Nije mi verovala. Bogi je bio njen vršnjak, a ja njena Bejbi. On je imao tri žene, pio je, pa nije mogao biti dobar, samo loš.

„Kad se upoznaš s njim, videćeš da je drukčiji.“ Ali nije ni očekivala da će se upoznati s njim. Zнала je da mi se dogodilo nešto veliko, da me ništa

neće zaustaviti. Nije još bila spremna da prepusti svoju ulogu drugom, bar ne bez borbe. Želela mi je samo najbolje, a Bogi to nije bio.

Smatrala je da Hauardu dugujem mnogo toga i da ne smem to da zaboravim. Ne smem zbog Bogarta. Istinu govoreći, imala je pravo.

Film „Imati i nemati“ bio je gotovo završen. Hauard je bio zadovoljan kao i Vorneri i Čarli. Bogi i ja bili smo srećni zbog uspeha, ali nesrećni na pomisao da se moramo rastati.

Ali moralo je doći do toga. Bogi će se u Njuport Biču ukrcati na svoj brod. Voleo je more. Osim toga, za njega je to značilo zdravlje i mir koji su mu i te kako bili potrebni. Smiriće se i Mej. Majka bi mi često govorila, uostalom to je bio njen način, da Bogi neće reskirati razvod s Mej. Ali bila sam tako zaljubljena. To je nešto najveće i najuzbudljivije što mi se dogodilo u životu, osim posla.

Nisam shvatala šta je zapravo film. Još nijedan nisam videla montiran i nisam mogla da zamislim kako će sve to izgledati kad se montira.

Napokon – poslednji dan snimanja. Snimali smo poslednju scenu i reklamne snimke, uz prisustvo brojne ekipe. Hodži je sedeo za klavirom – jedna slika; ja s njim, druga; Bogi se oprašta s Marselom Daliom; Valter Brenan zajedno s Bogijem; ja kako se primičem Bogiju; on u trenutku kad me hvata za ruku; svi zajedno kako odlazimo

i – iščezavamo. Bogi i ja otišli smo u studio Berta Siksa da napravimo još nekoliko slika, najpre Bogi sam, pa ja, onda oboje zajedno. Šalili smo se, pravili grimase; Bogi je znao kako se to radi. Igrali smo scene Slim i Stiva, ali naše scene. Jer, kao što smo samo mi znali, oni su bili mi, a mi oni. Predivno, uzbudljivo; naš zanos bio je neopisiv. Zaista je bilo zabavno praviti se svetskom, iskusnom, seksi ženom, a zapravo biti neiskusna, nevina, imati devetnaest godina i ne znati gotovo ništa. Ipak, priroda me je podarila smislom za humor, a i dobro sam znala šta hoću imajući pred sobom određeni cilj.

Hauardov glas: „Reži, gotovo!“ usekao mi se u pamćenje i te najvažnije nedelje u mom životu bile su završene. Bogi se sa svima oprostio. Te je večeri trebalo da večeram s Hauardom i Slim, neka vrsta proslave. Izašla sam s Bogijem, prišla automobilu, digla ruku u znak pozdrava i Bogi se smejući odvezao. Osećala sam se kao u paklu; bila sam očajna, nesrećna. Ali odlučila sam da budem hrabra, tobože neka sve ide do đavola, a zapravo sam mislila: „Sve će biti u redu, uskoro ćeš ga opet videti“. Kakva me je praznina obuzela u trenutku kad je otišao! Osetila sam da je odjednom nestala sva toplina, pažnja, podrška, sve što sam imala. Kad ću ga videti? Kad će mi se javiti? Pa kako on uopšte može podneti tu ženu, kako može da bude s

njom, a ne sa mnom? Pitanja su mi samo navirala. Opet sam razgovarala sama sa sobom.

Tako sam jednostrano razmišljala da nisam videla nikakve druge mogućnosti. Ako ste odvojeni od onoga koga volite, kako možete u bilo čemu naći zadovoljstvo? Kako uživati u sportu, jelu, drugim ljudima? Kako se uopšte išta u životu može podnositi bez osobe koju volite? Zaljubila sam se dok sam bila prezaposlena svojim prvim filmom i svime što to prati. Svaki trenutak bio je iskorišćen, svaki deo mene funkcionisao, i um i telo, i samopouzdanje i ambicije, i moje srce uz romantičnost, i fizička želja praćena bolom koji mi je do tada bio nepoznat. Celo moje biće počelo je da se budi, prestajalo je devojaštvo i postajala sam žena.

Hauard je bio zadovoljan filmom, a i „celuloidnom“ vezom između mene i Bogija. Originalan tekst predvideo je ljubav između likova koje su glumili Bogi i Dolores Moran. Ali na pola filma Hauard je izdvojio neke scene, pokazao ih Bogiju i uz njegovu pomoć zaključio kako publika neće verovati da postoji ikakva mogućnost veze između Slim i Stiva. Prema tome, scene su prilagođene, a moja uloga je postala jača i bolja. Hemiju ne možete pobediti.

Hauard je i sa mnom bio zadovoljan misleći da se romansa između mene i Bogija završila i da

sam opet pod njegovom kontrolom. O tome nismo mnogo pričali, samo je Huard rekao kako mu je drago da sam se opametila naglasivši: „Možeš dobro da se zabavljaš a da ne zapostaviš karijeru.“ Bogi je bio divan glumac, naše zajedničke scene bile su fantastične, a on je to i predvideo. Imao je nepogrešiv instinkt za film. Drukčiji je bio privatno. Već je dugo bio oženjen teškom pijanicom i svađalicom i to je, činilo mi se, voleo. Sigurno je nikad neće ostaviti. Uprkos svemu što mi je Bogi pričao o sebi i o svom životu s Mej, i onome što se s nama događalo, govorilo mi je da ipak postoji neka šansa.

Bilo je mnogo toga čime sam ispunjavala dane: intervjui, poziranje. Slim i ja slikale smo se na Morgan Drajvu za „Harperov bazar“. Sprijateljile smo se, iako se nad nama nadvila Huardova senka. Slim je s njim morala da živi, a ja da radim, tako da s njom nikad nisam otvoreno razgovarala o Bogiju. Znala je šta je među nama, instinktivno je osećala, bila je starija od mene i iskusnija, ali mislila je da je to prolazna ljubavna veza i da će je vreme izlečiti. Štitila me i ponosila se sa mnom. Nikako nisam mogla da shvatim odnos između Slim i Huarda; tako su izgledali različiti. On jeste bio lud za njom, ali kako je bio suzdržan, nezamislivo mi je bilo da između njih postoji neka seksualna privlačnost ili bar smisao za humor.